07/12/2022

Γεώργιος Πίππας: Το άπορο Κυπριωτόπουλο που έγινε ο πρώτος Έλληνας Δήμαρχος του Κέμπριτζ

/ Επικαιρότητα

Η ζωή στην πορεία των ανθρώπων αποτελείται από ένα σκάνδαλο εκπλήξεων. Για να υπάρξει ένας Ορθόδοξος ναός στην Αγγλία και συγκεκριμένα στο Κέιμπριτζ το έτος 2015, χρειάστηκε να ξεκινήσει ένα άπορο Κυπριωτόπουλο από την πατρίδα του, χρόνια πριν, να σπουδάσει στο Πανεπιστήμιο του Κέιμπριτζ, δουλεύοντας σερβιτόρος, να γίνει σεβαστός επιχειρηματίας, και μετά από χρόνια να βάλει υποψηφιότητα για Δήμαρχος με μοναδικό του σκοπό να αλλάξει κάποιους νόμους, ώστε να αποκτήσουν οι Έλληνες της Κοινότητας του Κέιμπριτζ τον πρώτο Ορθόδοξο Ναό, στο όνομα του Αγίου Αθανασίου.

Ο δήμαρχος με τον Αρχιεπίσκοπο Θυατείρων & Μεγάλης Βρετανίας κ. Νικήτα στον ναό του Αγ. Αθανασίου με μέλη της κοινότητας

Ο **Γεώργιος Πίππας** μιλά για το πως κατόρθωσε, με τη βοήθεια του Αγίου Αθανασίου, όπως λέει ο ίδιος, να συμβάλει στην απόκτηση ενός ορθόδοξου ναού. « *Η εκκλησία μας γίνεται τόπος συνάντησης με την Ελλαδική Εκκλησία*» δηλώνει με βαθιά συγκίνηση.

Ο κ. **Γεώργιος Πίππας,** ο πρώτος ξένος Δήμαρχος, Έλληνας στο Κέιμπριτζ, μας μιλά για το προνόμιο που του δόθηκε από τη ζωή, αν και ήταν ένα φτωχόπαιδο, να κατορθώσει με τη βοήθεια του Αγίου Αθανασίου, όπως ο ίδιος υποστηρίζει, να συμβάλει σε μέγιστο βαθμό στην απόκτηση ενός Ορθοδόξου Ναού για τους Έλληνες και τους Ορθόδοξους της πόλης του Κέιμπριτζ.

Μας διηγείται: «Όταν τελείωσα το στρατιωτικό μου το ‘77 πήγα να σπουδάσω μηχανικός στο Πανεπιστήμιο του Κέιμπριτζ. Εγώ ως φοιτητής δεν ασχολιόμουν ιδιαίτερα με την Εκκλησία, απλώς προσπαθούσα να τελειώσω τα μαθήματά μου. Δούλευα για να σπουδάσω, καθώς ήμουν φτωχός. Μια μέρα περνούσα μπροστά από έναν Αγγλικανικό Ναό, του Αποστόλου Ανδρέα και είδα έκπληκτος τους Ορθόδοξους ιερείς, με τα άμφια, να περιφέρουν τα άγια έξω στο προαύλιο και τους πιστούς που συμμετείχαν στη Λειτουργία να παρακολουθούν όρθιοι έξω στο προαύλιο. Χιόνιζε κι έκανε κρύο. Στάθηκα συγκινημένος κι άκουσα τον ιερέα να λέει πως δεν θα αφήσει να συνεχιστεί αυτό και πως πρέπει να ιδρύσουμε τη δική μας εκκλησία.

Πήγα κοντά τους και τους γνώρισα. Τη συγκεκριμένη ημέρα ήταν προγραμματισμένο οι Ορθόδοξοι να κάνουν τη Λειτουργία μέσα στον ναό, αλλά οι Αγγλικανοί είχαν εκτάκτως μια εκδήλωση και η ακολουθία έγινε στην παγωνιά του προαυλίου. Ο τότε αρχιεπίσκοπος Θυατείρων, κυρός Γρηγόριος, όταν έμαθε ότι ήμουν Έλληνας φοιτητής, με κάλεσε μαζί με άλλους να βοηθήσω να μάθουν οι μικροί μαθητές με ελληνική καταγωγή την ελληνική. Δεν ήμασταν επαγγελματίες δάσκαλοι και μαθαίναμε στα παιδάκια να λένε απλές καθημερινές φράσεις στα ελληνικά. Τα μαθήματα τα παραδίναμε σε σπίτια. Ο μακαριστός Γρηγόριος τόνιζε καθημερινά ότι η εκκλησία είναι ο πυρήνας της Κοινότητας και χωρίς αυτήν, η Κοινότητα θα μαραζώσει και θα αφομοιωθεί.

Δήμαρχε ποιο ήταν το καθεστώς για τη φιλοξενία των Ορθοδόξων πιστών, ώστε να τελούν τις ακολουθίες τους στους Αγγλικανικούς ναούς;

«Στις Αγγλικανικές εκκλησίες, είτε λειτουργούνται από Αγγλικανούς είτε είναι μουσεία ή εμπορικά καταστήματα, αν δοθεί άδεια να τελεστεί μια ακολουθία άλλης θρησκείας, όπως της Ορθόδοξης, θα πρέπει οι Ορθόδοξοι πιστοί να φέρουν τις εικόνες τους και την αγία Τράπεζα και όταν τελειώσει η Θεία Λειτουργία, οφείλουν να τα πάρουν όλα μαζί τους. Αυτό συνεχιζόταν για πολλά χρόνια και το 2011 όλοι οι Έλληνες, μαζί με τον Αρχιεπίσκοπο, ξεκινήσαμε να σκεφτόμαστε ότι

θα έπρεπε να κάνουμε κάτι. Για αρχή, ο Ποιμενάρχης μας μου πρότεινε να αναλάβω Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας, να μαζέψω χρήματα και να προσπαθήσουμε να αγοράσουμε τη δική μας εκκλησία.»

Είστε ο 811ος Δήμαρχος του Κέιμπριτζ. Μέχρι το 2011 κανείς ξένος δεν είχε αναλάβει τη Δημαρχία στην πόλη του Κέιμπριτζ. Ήταν ένα τόλμημα. Για ποιους λόγους αποφασίσατε να βάλετε υποψηφιότητα;

«Δεν είχα καμία πρόθεση να πολιτευτώ. Δίδασκα στο Πανεπιστήμιο, είχα κι άλλες εργασίες. Ωστόσο όταν τέθηκε το θέμα να αποκτήσουμε οι Έλληνες τον δικό μας ναό, μου δημιουργήθηκε η ιδέα να γίνω Δήμαρχος, ώστε να αλλάξω τον νόμο και να μπορέσουμε να λειτουργούμαστε στον δικό μας Ορθόδοξο ναό. Το Μάιο του 2011 έβαλα υποψηφιότητα για πολιτικός και με τη βοήθεια του αγίου Αθανασίου εξελέγην με χιλιάδες ψήφους. Ήμουν ο πρώτος ξένος, ένας Έλληνας που έγινε Δήμαρχος. Εντάχθηκα σε ένα κόμμα και η επιτυχία μου στην επαγγελματική ζωή βοήθησε πάρα πολύ στην πολιτική μου ζωή. Φαίνεται ότι έκανα κάτι καλά, καθώς με αγάπησαν και με επανεξέλεξαν άλλες δύο φορές. Η αλήθεια είναι ότι ως Έλληνας έπρεπε να δουλέψω 2-3 φορές πιο σκληρά από έναν ντόπιο, καθώς αν έκανα ένα λάθος, θα έλεγαν ότι ο δήμαρχος είναι ανίκανος»

Άνοιξαν όσο εύκολα υπολογίζατε οι πόρτες για την αγορά του Αγγλικανικού ναού για την Ορθόδοξη Κοινότητα;

«Κάθε άλλο. Επισκέφθηκα ως νέος Δήμαρχος τον συγκεκριμένο ναό για να κάνω

μια ομιλία σχετικά με την αγάπη του κράτους προς την Αγγλικανική Κοινότητα. Κάποιος Άγγλος από το κοινό πετάχτηκε και είπε πως η εκκλησία που βρισκόμασταν είναι τεράστια και δεν μπορούν να τη συντηρήσουν. Έτσι άδραξα την ευκαιρία και τους έκανα μια προσφορά να την πουλήσουν σε εμάς τους Έλληνες. Η αλήθεια είναι ότι οι λίγοι πιστοί Αγγλικανοί, που προσέρχονταν και ήταν ηλικιωμένοι, δεν ήθελαν να γίνει ο ναός τους χώρος διερχομένων, μαγαζί ή μπαρ, όπως γίνονταν οι περισσότεροι ναοί, ωστόσο οι επίτροποι είχαν ξοδέψει αρκετά χρήματα με σκοπό να τον μετατρέψουν σε δισκοθήκη και δεν τους συνέφερε να μας τον πουλήσουν. Απευθύνθηκα στους πιστούς και τους υποσχέθηκα, ως Έλληνας και Δήμαρχος, πως αν μας τον έδιναν, εμείς θα κάναμε συμφωνία να τους παραχωρήσουμε με μικρό ενοίκιο δυο αίθουσες έξω από τον ναό για να κάνουν τις ακολουθίες τους».

Οι δυσκολίες μέχρι την αγορά του ναού, η δημιουργία ελληνικού σχολείου και η εικόνα της Παναγίας «Άξιον Εστί»

Ήταν μια δίκαιη προσφορά. Τη δέχτηκαν;

«Τη δέχτηκαν αλλά προέκυψε άρνηση από το τον τοπικό τους επίσκοπο. Συνηθίζεται στην Αγγλικανική Εκκλησία, όταν πωλείται ένας ναός, να μοιράζονται τα χρήματα της πώλησης σε όλους τους ναούς της Αγγλίας. Οι πιστοί του Κέιμπριτζ όμως θα δέχονταν να πουλήσουν τον ναό τους σ’ εμάς, μόνο αν κρατούσαν εκείνοι τα χρήματα της πώλησης για να συντηρήσουν την Αγγλικανική Κοινότητα της πόλης του Κέιμπριτζ. Ο τοπικός τους επίσκοπος αρνιόταν να παραβεί τη συνθήκη.

Χρησιμοποίησα τη δύναμη που είχα σαν Δήμαρχος να αλλάξει αυτός ο θεσμός. Είπα στον Επίσκοπό τους ότι αυτός ο ίδιος μπορεί να αλλάξει τον θεσμό. Δεν δεχόταν. Δεν τον έπειθα. Τέλος πήγα στον Αρχιεπίσκοπο του Canterbury, ο οποίος ήταν φίλος μου. Αυτός μεσολάβησε δυναμικά και βοήθησε να μας δοθεί ο ναός. Τελικά μετά από πολλές δυσκολίες, τα καταφέραμε και αγοράσαμε το 2015 την εκκλησία. Χτύπησε το τηλέφωνο και μου ανακοίνωσε ο δικηγόρος πως ο Έλληνας Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος είναι ο ιδιοκτήτης της εκκλησίας.»

Το όνειρο των Ελλήνων και άλλων Ορθοδόξων του Κέιμπριτζ πραγματοποιήθηκε με το παραπάνω. Να επισημάνουμε ότι δίπλα στην εκκλησία άνοιξε Ελληνικό σχολείο, όπως πρότεινε και ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός.

«Ναι, για μας αποτελεί θαύμα. Η εκκλησία μας χωράει 250 ανθρώπους καθήμενους και άλλους 100 όρθιους. Μαζί με τον ναό αγοράσαμε δυο κτήρια, στο ένα στεγάζεται το ελληνικό σχολείο, το οποίο είναι αναγνωρισμένο και από την Βρετανική Κυβέρνηση και την Ελληνική. Σε αντίθεση με την εποχή που τα παιδάκια μάθαιναν λίγες ελληνικές εκφράσεις, σήμερα οι νέοι μας μιλούν άπταιστα ελληνικά. Επίσης στο δεύτερο κτήριο φτιάξαμε χώρο δεξιώσεων που χωράει 250 άτομα. Θέλω να σας εκφράσω τη συγκίνησή μου, γιατί η εκκλησία μας του Αγίου Αθανασίου γίνεται τόπος συνάντησης με την Ελλαδική Εκκλησία.

Είχαμε την τιμή τον Μάιο να μας τηλεφωνήσουν από το Πρωτάτο του Αγίου Όρους. Οι μοναχοί ήθελαν να πάνε στο μοναστήρι του Έσσεξ, αλλά ήταν κλειστό. Ήθελαν, λοιπόν να έρθουν στο Κέιμπριτζ και όταν έφτασαν μας προσέφεραν 2 εικόνες πιστά αντίγραφα από τον Ναό του Άξιον Εστίν. Ήταν τότε που έγινε κάτι πολύ συγκινητικό, γιατί καθώς στεκόμουν δίπλα στις εικόνες, ξαφνικά βγήκε μια λάμψη από τη μια εικόνα της Παναγίας του Άξιον Εστίν.»

«Ήμασταν 10 άποροι στο γυμνάσιο και μας στιγμάτισαν μπροστά σε όλους. Ντράπηκα…»

Με τι βλέμμα παρατηρούν οι Άγγλοι και οι άλλοι ντόπιοι κάτοικοι του Κέιμπριτζ τον Έλληνα Δήμαρχό τους στη θητεία του;

«Φαίνεται ότι έκανα κάτι καλό, καθώς με αγάπησαν και με επανεξέλεξαν άλλες 2 φορές ως Δήμαρχο. Η αλήθεια είναι ότι ως Έλληνας Δήμαρχος έπρεπε να δουλέψω 2 και 3 φορές πιο σκληρά από ένα ντόπιο, καθώς αν έκανα ένα λάθος, θα έλεγαν ότι ο Δήμαρχος είναι ανίκανος.

Ένα μάθημα ζωής

Προφανώς ξεπεράσατε την προσδοκία των γονιών σας, όταν φτωχόπαιδο ξεκινήσατε από την Κύπρο να σπουδάσετε και σήμερα κατέχετε τον τίτλο του Δημάρχου στην πόλη που καταφύγατε για ένα καλύτερο αύριο. Πώς εκφράζονται γι' αυτό;

«Θα πάω πίσω στο χρόνο, όταν ήμουν μαθητής στο Γυμνάσιο. Θυμάμαι μια φορά, σε μια σχολική γιορτή, με είχαν καλέσει ονομαστικά μαζί με κάποιους συμμαθητές μου πάνω στην εξέδρα, λέγοντας: "Όλοι οι άποροι να ανεβούν για να πάρουν ένα πουκάμισο".

Ήμασταν 10 άποροι στο Γυμνάσιο στην Κύπρο και μας στιγμάτισαν μπροστά σε όλους. Ντράπηκα. Το 2018 που έτυχε να είμαι στην Κύπρο, έμαθε ο Διευθυντής του ίδιου σχολείου ότι βρίσκεται στην Κύπρο ο Δήμαρχος του Κέιμπριτζ και με κάλεσε

να μιλήσω στους μαθητές στο σχολείο. Στάθηκα στην ίδια εξέδρα και τους είπα “Σας μιλάω ως δήμαρχος άπορος…”, δίνοντάς τους ένα μάθημα ζωής. Τους είπα πως μετά το σχολείο πήγα στο Κέιμπριτζ και εργάστηκα σε εστιατόρια, τελείωνα 2 η ώρα το πρωί, διάβαζα, πήγαινα στο Πανεπιστήμιο μισοκοιμισμένος μέχρι να πάρω το πτυχίο μου.

Ο πατέρας και η μάνα μου δεν ήξεραν να γράφουν, μου έλεγαν πάντα να μάθω γράμματα. Ο πατέρας μου εκοιμήθη. Όταν πήγα στην Κύπρο, η μάνα μου αισθάνθηκε καμάρι δίπλα μου, καθώς ήταν η μάνα του Δημάρχου και μου είπε δακρυσμένη πως στην εκκλησία της πρόσφεραν να κάθεται τις Κυριακές στο πρώτο στασίδι. “Τόσα χρόνια με ήξεραν για πολύ φτωχή και κανείς δεν νοιαζόταν, αλλά τώρα είμαι στο πρώτο στασίδι”, αυτά ήταν τα λόγια της.»

Σε μια εποχή όπου λείπει η ιεραποστολική συνείδηση, ήταν μια μεγάλη πράξη η απόκτηση του ναού του Αγίου Αθανασίου στην Αγγλία, στο Κέιμπριτζ και μάλιστα με την αναπάντεχη και καίρια συμμετοχή ενός φτωχού νεαρού, που μεγαλώνοντας έγινε Δήμαρχος μόνο για να υπάρξει αυτή η Εκκλησία. Είναι νικηφόρο το μήνυμα πως η ζωή μας εκπλήσσει με τις πιο απρόβλεπτες ιστορίες θεϊκής βοήθειας.

Πηγή: Ορθόδοξη Αλήθεια